

Пѣснъ з.

Тебе во ѿгні ѿросившаго, ѿтроки благословившыя, и въ дѣвъ нетлѣннѣ ксѣлашагоса бога слова поймъ, благочестию поюще: благословенъ богъ ѿшъ нашихъ.

Пѣснъ й.

Нестерпимомъ ѿгнию соединившесѧ, благочестіемъ предстоюще юноши, пламенемъ же невреждени, божественнюю пѣснъ поѧхъ: благословите всѧ дѣла гдна гда и превозносите во всѧ вѣки.

Пѣснъ д. Принѣвъ:

Быде дво, оупование христіаншъ, покрый, соклюдй и спаси на тѧ оуповавшихъ.

Ирмосъ.

Бы законъ скни и писаний, ѿразъ видимъ вѣрнин, всякъ мъжеский полъ ложесна разверзъ, стъ вѣтъ тѣмъ перворождённое слово, ѿцѣа беззначална, сна первородящася мѣрию ненсквомѣжнѣ, величаемъ.

Той принѣвъ заедно съ ирмоса ся пѣхъ и на Достойно єсть: до отданіе на праздникъ.

ВЪ НЕДѢЛѢ МЫТІРЛ И ФАРИСІ.

Ако не е отаденъ още праздникъ-тъ на Срѣтеніе Господне, пѣхъ ся пакъ неговы-ты катавасин; и ако ли е отаденъ, то ся пѣе: ѿвѣрзъ ѿстѣа моя: глядай на стран. 4.